

OSTRAVAN.CZ

1. Sólo pro Hanu Fialovou: Představení *Líp se loučí* v neděli je dalším důkazem jedinečnosti této umělkyně

04.06.2022 ostravan.cz - Milan Bátor

Odkaz na originál

Klíčová slova: 12 (2); Divadla (2); divadlo; moravskoslezské; muzikálovou; muzikálový; muzikálu; Národní; Ostravě; ostravského; ostravskou; ostravský

Muzikálové monodrama *Líp se loučí* v neděli krále světového muzikálu Andrewa Lloyd Webbera je dalším dílem, které si připsalo na vrub **Národní divadlo moravskoslezské v Ostravě**. Po úspěšných inscenacích pěti Lloyd Webberových superhitů přichází **ostravský muzikálový** soubor s netradičním formátem, který se v páteční premiéře odehrál na jevišti **Divadla 12** s jedinou herečkou. Vlastně se dvěma herci, protože skoro "němou" roli si vystříhнул také Jakub Žídek. *Líp se loučí* v neděli je sólovou příležitostí pro **ostravskou muzikálovou** hvězdu Hanu Fialovou.

Muzikál *Líp se loučí* v neděli napsal Lloyd Webber s ideou pokusit se o protipól velkoformátových titulů typu *Jesus Christ Superstar* nebo *Evita*. Po osobních neshodách se svým dvorním textařem Timem Ricem skladatel navázal spolupráci s Donem Blackem. Vzniklo zvláštní dílo, které vypráví příběh jedné ženy a jejích vztahových peripetií pouze prostřednictvím písní. *Líp se loučí* v neděli se na českých jevištích objevuje teprve podruhé.

Poprvé u nás tento muzikál zazněl v Divadle Ungelt, kde titulní roli ztvárnila legendární Marta Kubišová. Původní překlad Pavla Vrbý v souladu s novou verzí hry aktualizoval Michael Prostějovský. Titul je uváděn v režii Juraje Čiernika a v hudebním nastudování Jakuba Žídka.

Líp se loučí v neděli napsal sám život. Žena a její příběh. Divák nezná ani její jméno, ale přesto spolu s ní prožívá všechny krize i chvíle štěstí, které v písních ožívají. Ona se směje, zuří, je frustrovaná, zmatená, nadšená a bezradná. Přichází pády. Jednou vás opustí pro jinou, podruhé on odejde za jiným... A potěší? Stále je to stejné. "Křiče se nemění, jen příjmení a jména". Mít štěstí na životního partnera je dar z nejzvácnějších. Důležité je nerezignovat, prohra je šancí začít znovu, možná líp a s větším štěstím.

Hana Fialová v nové inscenaci vysázela všechny své trumfy. Málokterá česká muzikálová herečka a zpěvačka je na jevišti tak bezprostřední, málokterá je tak intenzivně sama sebou. Fialová tuto vlastnost má v sobě a cokoliv udělá, stává se součástí hry. Protože život je hra. Vztahy jsou hra. Fialová svou postavu vede bez křečí a bez laciných gest, tak jak ji sama cítí a prožívá. Reaguje, jak by reagovala ona sama. S tím člověk musí počítat. Pokaždé na jevišti najde člověk především Hanu Fialovou...

To samozřejmě není v rozporu s tím, že tato muzikálová diva ovládá širokou paletu výrazových prostředků. Dokáže vyjádřit celé spektrum emocí: naivitu, zamilovanost, deziluzi, ironii, vztek i marnost toho snažení. Právě v tom důsledném, chvíli úsporném, jindy zase vulkanickém herectví je její velikost.

V celém muzikálu není mluvené slovo, veškerý děj je obsažen v písních, které zpívá Fialová. Jejím jediným hereckým protihráčem na pódiu je překvapivě Jakub Žídek, který připravil též hudební nastudování. Jedná se o roli téměř beze slov, o to víc dirigent zaujal svým komediálním talentem a slušným hereckým rejstříkem.

Písně z tohoto Lloyd Webberova muzikálu na první dojem nemají kouzlo jeho klíčových děl. Přesto dokážou ve strhujícím podání Fialové připravit divákům slušný zážitek a několik milých překvapení. Nechci zbytečně prozrazovat, co všechno důvtipná režie Juraje Čiernika skrývá, ale výstup s balonkem patří k nejpovedenějším...

Zdařilá je také scéna a kostýmy Lucie Loosové, v jejím centru je velké otáčivé zrcadlo, v němž se promítají různá místa. Vynikající je ovšem hudební nastudování, které se opírá o spolehlivé výkony sólistů muzikálového orchestru. Rád bych zmínil klavír Jiřího Janíka, flétny Evy Barvíkové a violoncello Daniela Noska, ale slova uznání si zaslouží skutečně celý ansámbl, protože na páteční premiéře zahrál znamenitě.

Zajímavostí představení je, že orchestr s ohledem na omezený prostor **Divadla 12** hraje ze zkušebny a zvuk se do sálu přenáší živě. Přesto je akustické vyznění velmi solidní, největší poklona patří Haně Fialové, která zpívá celý muzikál bez možnosti zrakové opory s dirigentem.

Hana Fialová je osudovou postavou **ostravského muzikálu**. Jako jeho "první dáma" přitáhla k této scéně pozornost širokého publika i odborné kritiky. Má jedinečný, strhující projev. Dokáže se svou lidskostí a vřelým citem dotknout srdce. Je nezaměnitelná a nenahraditelná. Přitom je to vlastně obyčejná žena z masa a kostí, se všemi svými jistotami i omyly, které děláme všichni. Hana Fialová ale dokáže udělat z prohry věc, která není na obtíž. Prostě se s ní naučíte žít. A ještě se tomu dokážete zasmát.

To neumí každý, to je velký dar.

